

Thorvaldsen.

(Fortsættelse.)

Saaledes hengit Tiden hurtigen for ham her i Rom, da han pludselig vækkedes med Stræk ved Tanken om, at de tre Aar snart vare omme, i hvilke Stipendiet var ham tilskaaet, og endnu havde han ikke udført et Arbejde, som, efter hans Mening, var godt nok til at vidne om ham i Hjemmet. Her var man derimod vel tilfreds med hvad han havde sendt hjem, endskjøndt dette kun var en ringe Deel af det, han havde arbejdet; thi han kunde aldrig rigtigt fyldestgjøre sig selv, og derfor var det sædvanligen hans Skik, at saasnart han havde fuldført en Billedskitse, huggede han Hovedet af og hængte Stumperne, at Ingen skulde see dem.

Med denne Strid med sig selv og med sine Bærter robede han vistnok, skjøndt uden selv at vide det, at det Maal, han omsider skulde naae, var fjernere end almindeligt. I saadan Sindsstemning besluttede han da nu, at udføre en Billedskitse, som tilgavns kunde tale hans Sag i Danmark og hertil valgte han af Grækernes Historie at fremstille Helten Jason, hvorlunde han i et fremmed Land henter sig det gyldne Skind, efterat have overvundet al Modstand.

Nast lagde han Haanden paa Bærket og i April 1801 stod hans Model færdig i naturlig Størrelse. Men den maatte dele Skjebne med mangen tidligere. Engang da han ret havde seet paa den, slog han den i Stykker, og mismodig begyndte han nu at tænke paa Hjemreisen i Efteraaret. Joega, som før blev nævnt, skulde ogsaa vende tilbage til Danmark, og det var naturligt, at de besluttede at følges ad, og paa Grund deraf blev Reisen udsat til næste Foraar.

Da Januar kom i 1803, stod der igjen en Model af Jason i hans Bærkested; men denne Gang var Helten, — ligesom før at gjøre sig mere gjældende — voret op til en overnaturlig Størrelse. Da dette Arbejde blev bekendt, kom der Mange for at see det, og det beundredes af Alle som et Bærk, der mere end noget andet af dem, der vare udførte siden Christendommens Indførelse, mindede om den særegne Naade, som Grækerne havde brugt til at fremstille Billedhuggerarbejde. Men det blev dog kun ved Lovtalerne, og det var meget nærved, at ogsaa denne Statue havde deelt sine Forængeres Skjebne. Imidlertid drev Thorvaldsen det dog denne Gang saavidt, at han fik den afstøbt i Gips, og nu tænkte han, kunde den staae hen, indtil der engang var Leilighed til at faae den sendt til Danmark.

Han pakkede sine Giendbøle sammen og sagde sin Jason Jarvel; thi næste Morgen var berammet til Afreisen. Vognen holdt for Døren, Kufferten var surret fast bag paa, og der var ingen anden Hindring uden den, at en tydsk Kunstner, som skulde reise med, ikke endnu havde indfundet sig. Omfjeder kom han da, men kun for at sige, at han endnu ikke kunde komme afsted, fordi hans Pas ikke var paastrøbet. Reisen blev derfor udsat indtil næste Dag; men nu skulde det netop paa denne Dag see, at en Omviser førte en rig, engelsk Kjøbmand, ved Navn Thomas Hope, hen til det lille Bærkested, for at han der kunde see den Jason, om hvilken der gik saamegen Tale. Thorvaldsen var just tilstede og viste sit Arbejde, som vandt stor Indst hos den rige Engländer. I deres Samtale spurgte han, hvormeget vel denne Statue vilde koste, naar den blev udført i Marmor. „Sæhundrede Reichiner!“ svarede den bededne Kunstner, for hvem det allerede syntes at være en stor Lykke,

om han blot maatte faae Leilighed til at udføre den. „Det er for lidt,“ gjentog den ædle Ven af Kunsten, „jeg vil give Dem 800, og strax sætte Dem istand til at begynde Arbejdet!“ Ved denne Tilskikkelse opnaaede Thorvaldsen ikke alene det, at han nu kunde blive længere Tid i Rom; men han vandt og derved, at han kom i Orde, og at Nyttet nu talte hans Sag vidt og bredt og bragte ham Aar for Aar større Leilighed til at udmærke sig ved sin Kunst.

Først i Aaret 1807 modtog han og en Bestilling fra sit Fædreland. Grevinde Schimmelman vilde nemlig paa denne Tid forære Bræde-Trollebørg Kirke i Thy en Dobelfont, og, da Thorvaldsen var velbekjendt af hendes Paarørende i Italien, blev det ham overdraget at udføre en saadan af hvidt Marmor. Afskillige Aar efter ankom den til sit Bestemmelsessted, hvor den ogsaa nu er opstillet; men da dette Arbejde yndedes i høi Grad af Alle, som saae det, faldt det ham senere ind, at udhugge en anden efter samme Mønster, som han bestemte til en Kirke paa Island, hvorhen den og efter hans Billie er bragt.

Det varede nu ikke længe forend han fra den danske Regjering opfordredes til flere og større Arbejder, og blandt disse vare de fire runde Værelsestøtter, som smykke Forsiden af Christiansborgs Slot. Men dertil vorede ogsaa jevnligens hans Bestjæftigelser for udenlandske Tyrster og Grever, og hans Berømmelse steg nu, Tid efter anden, saaledes, at der næsten aarlig indtil hans sidste Levetid sendtes ham Ordener, Ærestegn og Titler fra forskellige Regenter og Academier, saa at han, ogsaa i Henseende til slig Udmærkelse, var uden Lige iblandt Kunstnere.

Saaledes hengit det ene Aar efter det andet under et altid vorende Antal af Bestillinger, saa at det omsider syntes umuligt,

at han nogenstunde vilde kunne finde Leilighed til at vende tilbage til Hjemmet. Imidlertid følte han dog bestandig Længsel efter Danmark og ønskede i alt Fald, blot engang at kunne gjøre sine Landsmænd et Besøg, var det endog kun for en kort Tid. Hos hans Landsmænd blev det Dnske igjen at see ham især levende, da der i Aaret 1811 opdagedes et hvidt Marmorbrud i Norge; thi nu tyktes det Alle at være skjønt, om han foretrak det norske Marmor for det italienske og græske. Vor nuregerende Konge skrev til ham desangaaende, og af de Udryk, hvori han besvarede denne naadige Skrivelse, viste det sig grant, hvor stor hans egen Længsel var. Men for en Deel var Thorvaldsen hindret derved, at han ved Contracter havde forpligtet sig til at udføre Arbejder, der endnu ikke vare færdige, dels var han paa samme Tid Professor ved den romerske Kunstskole, St. Lucas.

Dog syntes det omsider at ville lykkes ham, at gjøre et Besøg, da han ganske uventet fik en Bestilling paa en Frise, der skulde smykke alle 4 Vægge i et af Gemakkerne paa det Slot, Napoleon lod indrette paa det Prægtigste for sig i Rom. Bærket skulde indtage en Strækning af 29 Alen, og Thorvaldsen valgte dertil at fremstille, hvorlunde Alexander den Store holdt sit Triumftog i Babylon. I en forbausende kort Tid fuldførte han sit Arbejde, og med en endnu større Forbauselse saae man her et Arbejde, der ikke havde sin Lige iblandt alle dem, der siden Grækernes Tid vare blevne til. Nyttet om det gjennemførte hele Europa og naaede omsider og til Danmark. Med Begjæstring begyndte man her at indsamle Penge for at faae det udført i Marmor til et Smykke for Christiansborgs Slot, da Regjeringen selv gjorde Kunstneren en Bestilling herpaa. For 7 a

8 Aar siden kom det hertil og findes nu, som bekendt, opstillet i Forværelset til Riddersalen.

Aaret efterat han havde udført det nævnte Arbejde, blev han af den polske Regjering anmodet om at udføre i Marmor tvende Statuer af Qvinde, som skulde bære en Erstatelse, hvori skulde indgraves det fortrøfningsfulde Svar, Keiser Napoleon havde givet de polske Udsendinge, da de bade ham om at gjenoprette Polen til et selvstændigt Rige. Men da Thorvaldsen 1813 var færdig dermed, var der ikke længer Grund for Polakkerne til i saa Henseende at opreise et Mindesmærke, og de skjøne Statuer henstode derfor i hans Atelier, indtil de i Aaret 1818 bleve kjøbt af vor Regjering og benyttede til at bære Pinden over den kongelige Throne paa Christiansborg-Slot.

(Fortsættes.)

George Washington.

(Fortsættelse.)

Imidlertid fete der mange Forandringer. Det engelske Parlament bestemte sig endelig for en kraftigere Fortsættelse af Krigen imod Frankmandene, og som en Folge deraf bevirkede det at en stor Hær blev udrustet, og overdrog General Forbes Commandoen over samme med den Befaling, uden Tøven at fordrive Fjenden fra Ohio. Da derfor Washington efter sin Helbredelse atter overtog Overbefalingen over de virginiske Tropper, fandt han Alt i den største Bevægelse. Kort derpaa fik han Befaling at marschere til Fortet Cumberland, hvor dengang hele Arméens Hovedkvarter

befandt sig. Generalen spurgte i de vigtigste Anliggender ham om hans Mening; navnlig opfordrede han ham til at betegne de Veie, der forekom ham at være de meest passende for Toget til Ohio. Washington raadede til at vælge den Vei, ad hvilken Braddock var trængt frem, og understøttede sit Raad med de fortræffeligste Grunde, alligevel lod Forbes sig af Pensylvanierne, der ønskede at see en beqvem Gjennemgang til Canada fra deres Provinds bragt istand, sig overtale til at rykke frem paa en anden Side. Denne ufloge Bestumning havde næsten gjort det hele Forsættagende til Intet; thi medens man anstrengte sig for at bane en ny Vei igjennem Bildnisset, hensovandt den skønneste Tid af Aaret, og allerede var man i Begreb med, formedelst den sig nærmende Vinter, atter at vende tilbage, da man erfarede at det franke Fort kun blev forsvaret af et ringe Mandskab. Nu fremstjydede Hæren sin Marsch saameget som muligt, og den 25de November 1758 ankom den til det Sted, hvor Fortet havde staact; thi dette selv var Dagen iforveien bleven opbrændt af Franskdene, da de drog bort. Saaledes endte, idetmindste i denne Egn, denne langvarige Krig. Endnu i December samme Aar nedlagde Washington sin Post, og drog derpaa tilbage til sit Landgods, efterat han iforveien havde erholdt en Adresse fra de ham undergivne Officerer, hvori disse bevidnede ham deres Agtelse og Venkæb i de meest smigrende Udtryk.

Da han nu saa temmeligt var bleven befriet for alle Sorger angaaende de offentlige Anliggender, og havde Tid til ogsaa engang at tænke paa sine egne, reiste sig hos ham mere levende, end nogenstunde før, det Wnske at besidde en Egteskalle, med hvem han i Fremtiden kunde dele Lykke og Ulykke. Alle-